

V Bruseli 15. októbra 2019
(OR. en)

Medziinštitucionálne spisy:
2018/0213(COD)
2019/0161(COD)
2018/0212(COD)

13116/1/19
REV 1

JUR 591
EUROGROUP 10
ECOFIN 873
UEM 301
CODEC 1481
CADREFIN 343

PRÍSPEVOK

Od:	Právny servis
Komu:	Euroskupina v inkluzívnom formáte
Predmet:	Rozpočtový nástroj pre konvergenciu a konkurencieschopnosť: preskúmanie právneho statusu, vzťahu a účinkov oprávňujúcej doložky a medzivládnej dohody.

I. ÚVOD

1. Hlavné prvky rozpočtového nástroja pre konvergenciu a konkurencieschopnosť, ktoré 9. októbra 2019 schválila Euroskupina zasadajúca v inkluzívnom formáte, obsahujú okrem iného tento text týkajúci sa financovania nástroja.

“Discussions on an IGA, whose legal status will be explained in an annex to the summing up letter by the Council Legal Service, will continue at the level of the EWG. The EWG should submit a report covering the need, the content, modalities and the size of an IGA in due time to allow for a final decision in the context of the MFF.

An enabling clause to be included in the Regulation based on Art 175”

2. Právny servis Rady (PSR) sa počas zasadnutia Euroskupiny v inkluzívnom formáte 9. októbra 2019 vyzval, aby objasnil právny status, vzťah a účinky oprávňujúcej doložky, ako aj medzivládnej dohody, na ktorú sa v uvedených hlavných prvkoch odkazuje. Predseda Euroskupiny ďalej požiadal právny servis Rady, aby písomne zohľadnil jeho ústne vystúpenie (ako sa pripomína aj v hlavných prvkoch). Tento príspevok je odpoveďou na uvedenú žiadosť.

II. PRÁVNA ANALÝZA

3. Účelom oprávňujúcej doložky, ktorá sa má vložiť do navrhovaného nariadenia o rozpočtovom nástroji pre konvergenciu a konkurencieschopnosť, je povoliť dodatočné príspevky členských štátov do rozpočtu Únie a vyčleniť ich na financovanie výdavkov, ktoré vznikajú v súvislosti s týmto rozpočtovým nástrojom. Takéto dodatočné príspevky by sa poskytovali ako vonkajšie pripísané príjmy v rámci výnimky z rozpočtovej zásady všeobecnosti podľa článku 20 nariadenia o rozpočtových pravidlách, podľa ktorej sa všetkými príjmami financujú bez rozdielu všetky výdavkové položky. Táto výnimka by sa preto mala formulovať ako odchýlka od zásady všeobecnosti, čo je možnosť, ktorú má zákonodarca EÚ k dispozícii na zváženie, ako vyplýva z existujúcich kategórií vonkajších a vnútorných pripísaných príjmov uvedených v článku 21 samotného nariadenia o rozpočtových pravidlách.

4. Zmluvy EÚ alebo akt sekundárneho práva EÚ (akým je nariadenie o nástroji pre konvergenciu a konkurencieschopnosť) však nemôžu právne zaväzovať členské štáty k tomu, aby uzavreli medzivládnu dohodu uvedenú v rámci hlavných prvkov, alebo ich donútiť k tomu, aby prispievali do rozpočtu Únie nad rámec svojich finančných záväzkov vymedzených systémom vlastných zdrojov. Oprávňujúca doložka preto nemôže byť základom pre dojednanie, podpísanie a uzavretie medzivládnej dohody, v ktorej by sa členské štáty právne zaviazali združovať a pridať vonkajšie príjmy na nástroj pre konvergenciu a konkurencieschopnosť. Na základe medzinárodného práva verejného sa členské štáty môžu slobodne rozhodnúť, či o medzivládnej dohode budú rokovať a či takúto dohodu podpíšu a uzavrú¹.
5. Súhlas členských štátov s tým, že budú viazané ustanoveniami medzivládnej dohody, preto závisí od ich vnútroštátnych ústavných požiadaviek².

¹ Pozri stanovisko právneho servisu Rady (dokument 5347/19) k návrhu o európskom nástroji stabilizácie investícií, v ktorom právny servis Rady konštatoval, že „[v] práve Únie sa nemôže uložiť členskému štátu povinnosť uzavrieť [medzivládnu dohodu]“. V uvedenom stanovisku sa tiež zdôrazňuje, že „[č]lánok 175 ods. 3 ZFEÚ [...] sa nemôže použiť na priame alebo nepriame prinútenie členských štátov k poskytnutiu dodatočných príspevkov do Únie nad rámec [...] rozhodnutia o systéme vlastných zdrojov.“ (odsek 61).

² Aj keď v minulosti uzavreli medzivládne zmluvy v oblasti hospodárskej a menovej únie (napríklad zmluva o EMS, zmluva o stabilite, konvergencii a konkurencieschopnosti alebo medzivládna dohoda o prevode príspevkov do jednotného fondu na riešenie krízových situácií) všetky členské štáty eurozóny, táto skutočnosť je dôsledkom vôle zachovať politickú jednotu a nie právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmlúv EÚ alebo sekundárneho práva.